

stadt som Radikalismens og Socialismens gode Ven. Jeg vil tillade mig at spørge, hvorfra det ærede Medlem henter Dristighed til at fremsætte en saa usandfærdig Paastand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bygger et Korthus op paa mindre end Kort, paa Luft, paa ingen Ting. Det ærede Medlem sagde: Havde da det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müllers Tale under Finanslovdebatten i 1921 ikke vakt vor Mistanke? Den kunde ikke vække vor Mistanke i April 1921, et halvt Aar forud, men den kunde heller ikke i høj Grad vække vor Mistanke, da det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller desværre ikke rejste nogen Kampagne ud fra det Grundlag, som hans Tale var. Det blev en Tale i Rigsdagstidende, og man hørte ikke mere dertil. Var hans Mistanke for Alvor vakt, burde han have meddelt den til andre og i Tide have rejst en Kampagne. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at da det var Søndag, maatte jeg vel have god Tid til at læse „Politiken“. Jeg erindrer ikke min Bladlæsning den 3. April 1921, men jeg kom tilfældigt til at se i Arkivet, at der var Landskontrahentmøde, og det deltog jeg i fra Morgen til Aften. Men at Referatet i „Politiken“, hvorved Glückstadt som saa mange andre før og senere fra Aktionærside maatte høre om deres store Tantiømer, kunde have vakt Mistanke, tror jeg ikke, — det var for meget at forlange af „Social-Demokraten“s Referent. Enhver Redaktør er i saadanne Tilfælde afhængig af sin Referent, han maa have Tillid til ham. Jeg kan ikke sidde paa Redaktionen hele Aftenen og passe paa, om alt fra en Generalforsamling andetsteds er taget med, eller om det er fuldkommen korrekt, jeg maa have Tillid til Referenten. For ham har Angrebet paa Glückstadt for hans mange og lange Rejser staaet som det væsentlige, og det var det, Richelieu tog op og svarede paa. Naar jeg har paavist, at vi i to Artikler for Generalforsamlingen og i en Artikel derefter klart og bestemt har stillet os paa Direktørerne Colds og Høsts Side imod Landmandsbankens Ledelse og Glückstadt, er ethvert

Fnug, hvorpaa man kunde bygge et Angreb paa „Social-Demokraten“ og mig, forsvundet.

Til det ærede Medlem Hr. Fraenkel skal jeg blot sige, at han gav en urigtig Fremstilling af, hvad jeg havde sagt. Han sagde, at Arbejderne havde altsaa kun godkendt Stoffet. Nej, Arbejderne kom og gav os Stoffet og godkendte den Form, hvori den fremtraadte i „Social-Demokraten“, og da Arbejderne havde faaet at vide, at deres Fremstilling var stemplet her i Tinget som bundløgagtig, kom de op til os og sagde: Det finder vi os ikke i, saadan og saadan forholder det sig, „Social-Demokraten“s Fremstilling, der stammer fra os, er fuldstændig rigtig i et og alt, og vi staaar inde for vore Meddelelser. „Vær saa venlig, ærede Referent, at skrive dette ned“ — saadan plejer de at udtrykke sig —, og efter at han havde skrevet det ned, sagde de: Dette er rigtigt til Punkt og Prikke, og derunder sætter jeg, Tillidsmand C. A. Lorentzen, mit Navn. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Fraenkel — han kan jo spørge en af sine Kolleger, endda en kvindelig Kollega, her i Salen, som er Overretssagfører —: Er et Dokument, der er maskinskrevet ikke lige saa godt som ethvert andet, og beror dets Værdi ikke paa Navnet; det er vel det, det kommer an paa? Og tør det ærede Medlem Hr. Fraenkel endnu vove at paastaa, at denne Fremstilling, der stammer fra disse Arbejdere, og som deres Tillidsmand C. A. Lorentzen nu med Navn under har godkendt, er bundløgagtig? Det spørger jeg det ærede Medlem om. Det er ikke mig, han angriber dermed; hvis han tør gentage sin Paastand om, at det er bundløgagtigt, er det Arbejdernes Tillidsmand C. A. Lorentzen, han stempler som en løgnagtig Person. Tør det ærede Medlem eller tør han ikke?

Formanden: Jeg advarer imod en fortsat Brug af dette Udtryk. Det er vel anvendt her i Tinget upaataalt overfor en Artikel i et Blad, men heri ligger ingen Billigelse af, at det fortsat bringes ind i Debatten og dermed sænker Niveauet ned paa et Stade, som dette høje Ting ikke kan være tjent med.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.